

Predmet C-919/19**Zahtjev za prethodnu odluku****Datum podnošenja:**

16. prosinca 2019.

Sud koji je uputio zahtjev:

Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovačka)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

22. listopada 2019.

Podnositelj zahtjeva:

Generálna prokuratúra Slovenskej republiky

Druga strana u postupku:

X.Y.

Najvyšší súd (Vrhovni sud)

[...]

Slovačke Republike**RJEŠENJE**

Najvyšší súd Slovenskej republiky (Vrhovni sud Slovačke Republike) [...] [sastav vijeća] u kaznenom postupku protiv osobe **X.Y.** [...] osuđene za osobito teško kazneno djelo krađe u smislu članka 173. stavaka 1. i 2. točke (b) Kaznenog zakonika Češke Republike na raspravi iza zatvorenih vrata održanoj 22. listopada 2019. u Bratislavi

odlučio je:

U skladu s člankom 318. stavkom 1. i *per analogiam* člankom 244. stavkom 4. [Trestný poriadok] (Zakonik o kaznenom postupku) **prekinuti postupak** priznavanja i izvršenja presude Krajskog suda v Plzni (Okružni sud u Plzeňu, Češka) od 18. srpnja 2017. [...] [broj predmeta] i presude Vrchnog suda v Praze (Visoki sud u Pragu, Češka) od 20. rujna 2017. [...] [broj predmeta], razmatranima zajedno, kojima je osoba X.Y. osuđena za osobito teško kazneno djelo krađe u smislu članka 173. stavaka 1. i 2. točke (b) Kaznenog zakonika

Česke Republike na kaznu zatvora u trajanju od osam godina koja se mora izvršiti u nadziranoj zatvorskoj ustanovi, **te Sudu Europske unije uputiti zahtjev za prethodnu odluku** o tumačenju članka 4. stavka 1. točke (a) i članka 4. stavka 2. te članka 9. stavka 1. točke (b) Okvirne odluke Vijeća 2008/909/PUP od 27. studenoga 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja presuda u kaznenim predmetima kojima se izriču kazne zatvora ili mjere koje uključuju oduzimanje slobode s ciljem njihova izvršenja u Europskoj uniji (SL 2008., L 327, str. 27.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 111.), kako je izmijenjena Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009. [SL 2009., L 81, str. 24. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 16., str. 169.) (u daljnjem tekstu: Okvirna odluka)].

Obrazloženje

1. Krajský súd v Košiciach (Okružni sud u Košicama, Slovačka) presudom od 17. svibnja 2018. [...] [broj predmeta], na temelju članka 15. stavka 1. i članka 17. stavka 1. zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii [**orig. str. 2**] a o zmene a doplnení zák. č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení účinnom do 31. decembra 2019 (Zakon br. 549/2011 o priznavanju i izvršenju odluka kojima se izriču kaznene sankcije koje uključuju oduzimanje osobne slobode u Europskoj uniji i kojim se izmjenjuje Zakon br. 221/2006 o izvršenju kazni oduzimanja slobode, kako je izmijenjen 31. prosinca 2019., u daljnjem tekstu: Zakon br. 549/2011) odlučio je da se prizna i izvrši presuda Krajskog suda v Plzni (Okružni sud u Plzeňu) od 18. srpnja 2017. [...] [broj predmeta] i presuda Vrhovnog suda v Praze (Vrhovni sud u Pragu, Češka) od 20. listopada 2017. [...] [broj predmeta], kojima je osoba X.Y. osuđena za osobito teško kazneno djelo krađe u smislu članka 173. stavaka 1. i 2. točke (b) Kaznenog zakonika Češke Republike na kaznu zatvora u trajanju od osam godina koja se mora izvršiti u nadziranoj zatvorskoj ustanovi. Istodobno je odredio, na temelju članka 48. stavka 4. [Trestný zákon] (Kazneni zakonik), da se osuđenika radi izvršenja izrečene kazne smjesti u zatvor srednjeg stupnja nadzora.

2. Osuđenik X.Y. protiv te je presude pravodobno podnio žalbu u kojoj u načelu navodi da njegova cijela obitelj (supruga, dvije kćeri, zet i unuk) živi i radi u Plzeňu te ga svaki mjesec članovi njegove obitelji posjećuju za vrijeme boravka u zatvoru. Sa sinom i polubratom, koji žive na području Slovačke Republike, nema nikakvog kontakta jer su s njim u sukobu. Istodobno je istaknuo da njegovi roditelji više nisu živi i stoga u Slovačkoj nema nikakvih obiteljskih veza ni drugih bliskih osoba. Također smatra da bi premještanjem u Slovačku izgubio kontakt s obitelji koja se nema kamo vratiti u Slovačku, dok s druge strane u Češkoj Republici (njegova obitelj) ima dom i posao. Iz tih razloga osuđenik X.Y. zahtijeva izvršenje kazne zatvora u Češkoj Republici te žalbi prilaže kopiju ugovora o najmu stana u Plzeňu.

3. Rješenjem od 28. kolovoza 2018. [...] [broj predmeta] Najvyšší súd Slovenskej republiky (Vrhovni sud Slovačke Republike) prekinuo je taj postupak

u predmetu priznavanja i izvršenja na temelju članka 318. stavka 1. i *per analogiam* članka 244. stavka 4. [Trestný poriadok] (Zakonik o kaznenom postupku) dok Sud Europske unije ne donese odluku o njegovom ranijem zahtjevu za prethodnu odluku, koji se odnosio na slično činjenično stanje, podnesenom u predmetu pod brojem 2 Urto 1/2018; predmet C-495/18 u postupku pred Sudom.

4. S obzirom na to da je u predmetu koji se vodi pred Najvyšším súdom (Vrhovni sud) pod brojem 2 Urto 1/2018, Krajský soud v Ústí nad Labem (Okružni sud u Ústí nad Labem, Češka) povukao potvrdu izdanu na temelju članka 4. Okvirne odluke, zbog čega Sud rješenjem od 1. listopada 2019. obustavlja prethodni postupak iz predmeta C-495/18, Najvyšší súd (Vrhovni sud) odlučio je postupkom od 22. listopada 2019., broj 2 Urto 5/2018, na temelju članka 318. stavka 2. [Trestný poriadok] (Zakonik o kaznenom postupku) *per analogiam* prekinuti postupak. Međutim, istodobno je došao do zaključka da je u ovom predmetu Sudu potrebno uputiti novi zahtjev za prethodnu odluku s razmatranjima koja se iznose u nastavku. **[orig. str. 3.]**

5. Krajský súd v Košiciach (Okružni sud u Košicama) zaprimio je 12. veljače 2018. potvrdu Krajskog suda u Plzni (Okružni sud u Plzeňu) izdanu na temelju članka 4. Okvirne odluke, zajedno s gore navedenim presudama [u točki 1.], kojima je osoba X.Y. na temelju članka 173. stavaka 1. i 2. točke (b) Kaznenog zakonika Češke Republike osuđena na kaznu zatvora u trajanju od osam godina koja se mora izvršiti u nadziranom zatvoru. U skladu s dijelom (g) te potvrde, presude i potvrda upućeni su Slovačkoj Republici kao državi izvršenja, s obzirom na to da je tijelo izdavanja došlo do zaključka da se priznavanjem izrečene kazne u državi izvršenja ispunjava cilj olakšavanja društvene reintegracije osuđenika, s obzirom na to da je on državljanin države izvršenja te je tamo živio. Osim toga, iz presude [dio (d) točka 4. i dio (l)] proizlazi da je osuđenik došao u Češku Republiku zajedno sa ženom pet mjeseci prije kaznenog djela i iako je kratko radio u društvu X. u Plzeňu, njegov radni odnos je okončan te je u trenutku kaznenog djela bio nezaposlen. U Češkoj Republici u početku je živio u hotelu za radnike, a zatim kratko razdoblje s obitelji u iznajmljenom stanu. Prema mišljenju Krajskog suda u Plzni (Okružni sud u Plzeňu) društvena reintegracija bit će za osuđenika lakša u Slovačkoj jer je slovački državljanin, u Slovačkoj je proveo svoj cijeli život i tamo ima prijavljeno stalno prebivalište. Prema mišljenju Krajskog suda u Plzni (Okružni sud u Plzeňu), on u Češkoj Republici nema uobičajeno boravište jer je prije kaznenog djela živio na njezinu državnom području kraće razdoblje tijekom kojeg nije stvorio nikakve profesionalne, kulturne i društvene veze, nije iskoristio mogućnost boravka u Češkoj Republici kako bi se u potpunosti integrirao u društvo i stvorio takvu pozadinu koja bi se mogla smatrati mjestom uobičajenog boravišta gdje bi mogao živjeti s obitelji. Naprotiv, iskoristio je boravak u Češkoj Republici kako bi u vrlo kratkom roku od dolaska počinio nasilno kazneno djelo. Prema mišljenju Krajskog suda u Plzni (Okružni sud u Plzeňu) činjenica da na području Češke Republike borave osuđenikova djeca koja su također slovački državljanin i u svako doba se mogu vratiti na njezino područje, također ne utječe na predstavljanje prepreke u obliku

„uobičajenog boravišta” na području Češke Republike koje onemogućuje njegovo izvršenje.

6. Osuđenik X.Y. u svojem je stajalištu o premještanju naveo da u Slovačkoj ima jedino polubrata s kojim nema kontakta i nakon oslobođenja će ostati u Češkoj Republici na određenoj adresi u Plzeňu gdje ima privremeno boravište te djecu i unuka koji ga ne bi mogli posjećivati i izgubili bi kontakt s njime.

7. Na temelju matične knjige Slovačke Republike osuđenik X.Y. [...] jest državljanin Slovačke Republike i od 4. kolovoza 1998. ima prijavljeno prebivalište [**orig. str. 4.**] u općini Mníšek Nad Hnilcom [...] u okrugu Gelnica. Iz izvješća Obvodnog oddelenia Policajného zboru v Spišskej Novej Vsi (Okružni odjel Policijske službe u Spišskoj Novoj Vsi, Slovačka) od 5. ožujka 2018. proizlazi da osoba koja podnosi žalbu uopće ne postoji u navedenoj općini, ni s kim nema kontakt i oko pet godina boravi s obitelji u Francuskoj. U skladu s izvješćem načelnika općine Mníšek nad Hnilcom osuđenik X.Y. ima u toj općini stalno prebivalište [...] [adresa], međutim, na toj adresi živi samo sin [...] sa svojom bakom X.Y. prema kojoj njezina kći X. (supruga žalitelja) zajedno s dvjema kćerima vjerojatno živi u Češkoj Republici, pri čemu ne održavaju međusobni kontakt. Osuđenik X.Y. sada izvršava svoju kaznu zatvora u zatvoru u Plzeňu [...] [adresa zatvorske ustanove], Češka Republika.

8. U skladu s člankom 4. stavkom 1. točkom (a) Zakona 549/2011, u Slovačkoj Republici moguće je priznati i izvršiti odluku ako djelo zbog kojega je ona izdana predstavlja kazneno djelo i u pravnom poretku Slovačke Republike, uz primjenu odredaba stavaka 2. i 3., te ako je osuđenik slovački državljanin i uobičajeno boravi u Slovačkoj Republici ili na njezinu području ima dokazane obiteljske, društvene ili profesionalne veze koje mogu doprinijeti njegovoj reintegraciji tijekom izvršenja kaznene sankcije oduzimanja slobode na području Slovačke Republike.

9. Iz toga proizlazi da je, u skladu sa slovačkim pravom, priznavanje i izvršenje odluke države izdavanja uvjetovano time da je osuđenik slovački državljanin te (i.) uobičajeno boravi na njezinu području ili (ii.) na tom području ima dokazane obiteljske, društvene ili profesionalne veze koje mogu doprinijeti njegovoj reintegraciji tijekom izvršenja kaznene sankcije oduzimanja slobode na području Slovačke Republike.

10. U skladu s člankom 3. točkom (g) Zakona br. 549/2011, za potrebe tog zakona uobičajenim boravištem smatra se prebivalište ili privremeno boravište.

11. U skladu s člankom 2. stavkom 2. [zákon] č. 253/1998 Z. z. o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky a registri obyvateľov Slovenskej republiky (Zakon br. 253/1998 o prijavi boravišta državljana Slovačke Republike i o matičnim knjigama, u nastavku: Zakon o prijavi boravišta), kako je izmijenjen, za potrebe upisa rezidentnog stanovništva boravištem se smatra prebivalište ili privremeno boravište.

12. U skladu s člankom 3. stavcima 1. do 3. i stavkom 7. prvom rečenicom do točke sa zarezom Zakona o prijavi boravišta, prebivalište osobe u pravilu odgovara njezinu mjestu trajnog nastanjenja na području Slovačke Republike. U jednom trenutku, osoba može imati samo jedno prebivalište. Osoba ima prebivalište **[orig. str. 5.]** samo na nekretnini ili dijelu nekretnine označenom kućnim brojem ili kućnim brojem i brojem katastarske čestice te namijenjenom stanovanju, smještaju ili odmoru, osim ako je drukčije određeno navedenim zakonom. Dijelom objekta smatra se i stan. Prijavom prebivališta građana ne nastaje nikakvo pravo na nekretnini iz stavka 2. niti u odnosu prema njezinu vlasniku te ona ima samo značaj upisa. Svaki građanin ima obvezu prijaviti prebivalište, osim ako se nije trajno nastanio u inozemstvu.

13. U skladu s člankom 6. stavkom 1. Zakona o prijavi boravišta, građanin koji namjerava otići u inozemstvo s ciljem da se tamo trajno nastani, dužan je prije odlaska pri upravnim tijelima nadležnima za pitanja njegova prebivališta odjaviti prebivalište. U toj se prijavi navodi država i mjesto boravišta u koje namjerava preseliti te datum početka boravišta u inozemstvu, koji je isti kao datum objave prebivališta. U skladu sa stavkom 3. tog članka, građanin koji boravi u inozemstvu i koji tijekom takvog boravka odluči odjaviti svoje prebivalište na području Slovačke Republike, može to učiniti putem ureda predstavništva Slovačke Republike ili putem punomoćnika u Slovačkoj Republici. Ured predstavništva Slovačke Republike ili punomoćnik dostavlja tijelima nadležnima za podatke o prebivalištu građana obrazac prijave s vlastoručnim potpisom građanina, u kojemu su navedeni država i mjesto trenutačnog boravišta u inozemstvu. Prebivalište prestaje danom dostave navedenog dokumenta nadležnom tijelu.

14. U skladu s člankom 8. stavkom 1. Zakona o prijavi boravišta, privremenim boravištem smatra se mjesto boravka građanina, različito od mjesta prebivališta, u kojemu građanin boravi privremeno, ako takav boravak traje dulje od 90 dana. Usto, privremenim boravištem smatra se mjesto boravka u Slovačkoj Republici građanina koji živi u inozemstvu, kad takav boravak traje dulje od 90 dana.

15. U skladu s člankom 9. Zakona o prijavi boravišta, građanin koji ima prebivalište na području Slovačke Republike i namjerava otići u inozemstvo na razdoblje dulje od 90 dana, ima pravo tu okolnost prijaviti nadležnom tijelu u mjestu prebivališta ili privremenog boravišta. U toj prijavi navest će mjesto i predviđeno trajanje boravka.

16. Iz navedenih zakonodavnih odredaba proizlazi da prebivalište ili privremeno boravište državljana Slovačke Republike na njezinu državnom području, koji u skladu sa Zakonom br. 549/2011 čine njegovo uobičajeno boravište, imaju samo značaj upisa (članak 2. stavak 2. i članak 3. stavak 3. Zakona o prijavi boravišta) te njihovo postojanje nije uvjetovano okolnošću da građanin zaista živi u tim mjestima te da je s tim mjestima vezan obiteljskim, društvenim, profesionalnim ili drugim vezama. Iako zakon propisuje da je svaki građanin koji se nije trajno nastanio u inozemstvu **[orig. str. 6.]** dužan prijaviti prebivalište (članak 3. stavak 7. dio prije točke sa zarezom Zakona o prijavi boravišta) te istodobno

propisuje da je svaki građanin dužan odjaviti prebivalište, ako namjerava otići u inozemstvo s ciljem da se tamo trajno nastani (članak 6. stavak 1. Zakona o prijavi boravišta), tim se zakonom, međutim, ne predviđa nikakva sankcija za slučaj neispunjenja takve obveze.

17. U skladu s člankom 4. stavkom 1. točkom (a) Zakona br. 549/2011 moguće je priznati i izvršiti odluku države izdavanja kojom je izrečena kaznena sankcija koja uključuje kaznu zatvora (uz primjenu uvjeta dvojne kažnjivosti, ako zakonom nije drukčije određeno), čak i u slučaju da osuđenik, državljanin Slovačke Republike, u stvarnosti ne živi na njezinu državnom području (već u državi izdavanja), ali na tom području ima prijavljeno prebivalište ili privremeno boravište. Paradoksalno, to vrijedi čak i u slučaju u kojem državljanin Slovačke Republike koji se trajno nastanio u inozemstvu na državnom području Slovačke Republike ima prijavljeno samo privremeno boravište. Uvjet postojanja obiteljskih, društvenih ili profesionalnih veza koje mogu doprinijeti olakšanju reintegracije osuđenika predviđen je samo podredno te u skladu sa slovačkim pravom treba biti ispunjen samo ako državljanin Slovačke Republike na njezinu državnom području nema uobičajeno boravište, odnosno prebivalište ili privremeno boravište.

18. Prigovori žalitelja, koji se u biti odnose na okolnost da on ne živi na području Slovačke Republike te da obiteljske ili društvene veze koje mogu doprinijeti njegovoj društvenoj reintegraciji ima u državi izdavanja, na prvi su pogled neosnovane.

19. S druge strane, ne može se ne uzeti u obzir činjenica da je Zakonom br. 549/2011 Okvirna odluka prenesena u slovački pravni poredak. U vezi s time, vrijedi pravilo u skladu s kojim, pri tumačenju prava Europske unije, nacionalni sud mora sve odredbe nacionalnog prava uzeti u obzir i tumačiti, u najvećoj mogućoj mjeri, u skladu s Okvirnom odlukom, kako bi se postigao rezultat koji se njome nastoji postići i zajamčila njezina puna učinkovitost (vidjeti na primjer presude Suda od 5. rujna 2012., Lopes Da Silva Jorge, C-42/11, EU:C:2012:517 i od 8. studenoga 2016., Ogňanov, C-554/14, EU:C:2016:835).

20. U skladu s uvodnom izjavom 9. Okvirne odluke, izvršenje presude u državi koja izvršava nalog treba poboljšati mogućnost društvene reintegracije osuđene osobe. Kako bi se nadležno tijelo države izdavanja naloga uvjerilo da će izvršenje kazne od države koja izvršava nalog olakšati društvenu reintegraciju osuđene osobe, uzima ono u obzir elemente kao što su, na primjer, povezanost te osobe s državom koja izvršava nalog te činjenicu smatra li osuđena osoba državu koja izvršava nalog mjestom na kojem ima obiteljske, jezične, kulturne, društvene, ekonomske i druge veze. **[orig. str. 7.]**

21. U skladu s uvodnom izjavom 15. Okvirne odluke, ona se treba primjenjivati sukladno pravu građana Unije na slobodu kretanja i boravka na državnom području država članica na temelju članka 18. Ugovora o osnivanju Europske zajednice.

22. U skladu s uvodnom izjavom 17. Okvirne odluke, kada se u toj Okvirnoj odluci poziva na državu u kojoj osuđena osoba „živi”, podrazumijeva se mjesto za koje je osoba vezana na temelju uobičajenog boravišta i na temelju elemenata kao što su obitelj, društvene ili profesionalne veze.

23. U skladu s člankom 3. stavkom 1. Okvirne odluke, njezina je svrha utvrđivanje pravila na temelju kojih država članica, kako bi poboljšala društvenu reintegraciju osuđene osobe, priznaje presudu te izvršava kaznu.

24. U skladu s člankom 4. stavkom 1. točkom (a) Okvirne odluke, ako se osuđena osoba nalazi u državi članici koja izdaje ili državi članici koja izvršava nalog, te ako je ta osoba dala suglasnost kada se ona zahtijeva na temelju članka 6., presuda zajedno s potvrdom čiji je standardni obrazac utvrđen u Prilogu I., mogu se proslijediti državi članici državljanstva osuđene osobe u kojoj ona živi.

25. U skladu s člankom 4. stavkom 2., stavkom 3. prvom rečenicom i stavkom 4. Okvirne odluke, prosljeđivanje presude i potvrde može se izvršiti kada je nadležno tijelo države izdateljice naloga, prema potrebi nakon savjetovanja među nadležnim tijelima države članice koja izdaje te države članice izvršiteljice naloga, uvjereno da će izvršenje kazne od države izvršiteljice naloga poboljšati društvenu reintegraciju osuđene osobe. Prije prosljeđivanja presude i potvrde nadležno tijelo države članice izdateljice naloga može se na bilo koji odgovarajući način savjetovati s nadležnim tijelom države članice izvršiteljice naloga. Tijekom takvog savjetovanja nadležno tijelo države izvršiteljice naloga može nadležnom tijelu koje izdaje nalog podastrijeti obrazloženo mišljenje prema kojemu izvršenje kazne u državi koja izvršava nalog ne bi olakšalo socijalnu rehabilitaciju te uspješnu reintegraciju osuđene osobe u društvo. Kada ovo savjetovanje nije provedeno, takvo se mišljenje može bez odgode podastrijeti nakon slanja presude i potvrde. Nadležno tijelo države članice izdateljice naloga razmatra takvo mišljenje te odlučuje hoće li povući potvrdu ili ne.

26. U skladu s člankom 6. stavkom 3. Okvirne odluke, u svim predmetima u kojima je osuđena osoba još u državi članici izdateljici naloga, toj se osobi daje mogućnost da usmeno ili u pisanom obliku iznese svoje mišljenje. [...] Mišljenje osuđene osobe **[orig. str. 8.]** uzima se u obzir kod donošenja odluke o prosljeđivanju presude zajedno s potvrdom. Ako je osoba iskoristila mogućnost iz ovog stavka, mišljenje osuđene osobe prosljeđuje se državi izvršiteljici naloga, posebno u vezi s člankom 4. stavkom 4. [...].

27. U skladu s člankom 8. stavkom 1. Okvirne odluke, nadležno tijelo države izvršiteljice naloga priznaje presudu koja je proslijeđena u skladu s člankom 4. i postupkom iz članka 5. te odmah poduzima sve potrebne mjere za izvršenje kazne, ako se ne odluči pozvati na jednu od osnova za nepriznavanje i neizvršenje iz članka 9.

28. U skladu s člankom 9. stavkom 1. točkom (b) Okvirne odluke, nadležno tijelo države članice izvršiteljice naloga može odbiti priznavanje presude i izvršavanje kazne ako kriteriji iz članka 4. stavka 1. nisu ispunjeni.

29. U skladu s člankom 9. stavkom 3. Okvirne odluke, u predmetima iz stavka 1. točaka (a), (b), (c), (i), (k) i (l), prije donošenja odluke o nepriznavanju presude i neizvršenju kazne nadležno tijelo države članice izvršiteljice naloga savjetuje se na odgovarajući način s nadležnim tijelom države članice izdavateljice naloga te, prema potrebi, od njega bez odgode traži dostavljanje svih potrebnih dodatnih podataka.

30. U skladu sa standardnim obrascem iz Priloga I. Okvirnoj odluci, u njegovu dijelu (d) točki 4., po potrebi treba pružiti druge dostupne relevantne podatke o obiteljskim, društvenim ili profesionalnim vezama koje osuđena osoba ima u državi članici izvršiteljici naloga.

31. Iz navedenih odredaba Okvirne odluke proizlazi njezin cilj koji se sastoji u olakšavanju društvene reintegracije osuđenika. Najvyšší súd (Vrhovni sud) dakle smatra da su kriteriji utvrđeni u članku 4. stavku 1. točki (a) Okvirne odluke ispunjeni samo ako osuđenik u državi članici čiji je državljanin ima obiteljske, jezične, kulturne, društvene, ekonomske ili profesionalne veze na temelju kojih se osnovano može pretpostaviti da bi se izvršenjem kazne u toj državi članici povećala mogućnost njegove društvene reintegracije. Slijedom toga, slovačko nacionalno pravo kojim se dopušta priznavanje i izvršenje odluke kojom je njezinom državljaninu izrečena kazna koja uključuje oduzimanje slobode, čak i kad taj državljanin na njezinu državnom području ima samo formalno prijavljeno prebivalište ili privremeno boravište, a da ne postoje aktualne obiteljske, društvene, profesionalne ili druge veze koje mogu olakšati društvenu reintegraciju, pri čemu nije riječ o situaciji u kojoj osuđenik nakon izvršenja kaznene sankcije treba biti protjeran s njezina državnog područja [članak 4. stavak 1. točka (b) Okvirne odluke], ne jamči **[orig. str. 9.]** punu učinkovitost Okvirne odluke, u smislu da priznavanje i izvršenje odluke u tim slučajevima doprinosi (može doprinijeti) boljoj društvenoj reintegraciji osuđenika.

32. Međutim, valja napomenuti da, čak i ako od 1. siječnja 2020. dođe do izmjene slovačkih nacionalnih propisa, i ako će se odluka kojom se izriče kazna oduzimanja slobode, u skladu s novim tekstom članka 4. stavka 1. točke (a) Zakona br. 549/2011, moći priznati u Slovačkoj Republici ako je osuđenik njezin državljanin i na njezinu teritoriju ima uobičajeno boravište koje se više ne definira kao prebivalište ili privremeno boravište u skladu s člankom 32. tog zakona (u verziji koja je na snazi od 1. siječnja 2020.), postupak koji je pokrenut prije 1. siječnja 2020. provest će se do kraja u skladu s tim zakonom u verziji koja je na snazi do 31. prosinca 2019., odnosno na temelju odredbi iz točaka 8. i 10. obrazloženja ove odluke.

33. S obzirom na prethodno navedeno, kao i to da nacionalni sud koji u okviru svoje nadležnosti mora primijeniti odredbe prava Unije ima dužnost osigurati puni

učinak tih pravnih pravila, pri čemu po potrebi na vlastitu inicijativu izuzima iz primjene svaku suprotnu odredbu nacionalnog prava, a da pritom nije potrebno zatražiti ili čekati prethodno stavljanje izvan snage te odredbe kroz zakonodavni ili bilo koji drugi postupak predviđen ustavom (vidjeti osobito presude Suda od 9. ožujka 1978., Simmenthal, 106/77, EU:C:1978:49, točke 21. i 24.; od 19. studenoga 2009., Filipiak, C-314/08, EU:C:2009:719, točka 81.; od 22. lipnja 2010., Melki i Abdeli, C-188/10 i C-189/10, EU:C:2010:363, točka 43.; Ákerberg Fransson, C-617/10, EU:C:2013:105, točka 45.), Najvyšší súd (Vrhovni sud) zaključio je da mu je za donošenje odluke u ovom postupku potrebno tumačenje prava Unije. Sud koji je uputio zahtjev stoga je odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu zahtjev za prethodnu odluku sa sljedećim pitanjima:

Treba li članak 4. stavak 1. točku (a) Okvirne odluke tumačiti na način da su u njemu predviđeni kriteriji ispunjeni samo u slučaju da osuđena osoba u državi članici čiji je državljanin ima obiteljske, društvene, profesionalne ili druge veze, s obzirom na koje se može osnovano pretpostaviti da se izvršenjem kazne u toj državi može olakšati njezina društvena reintegracija te da se toj odredbi stoga protivi odredba nacionalnog prava, poput članka 4. stavka 1. točke (a) Zakona br. 549/2011 (u verziji koja je na snazi do 31. prosinca 2019.), kojom se priznavanje i izvršenje presude dopušta na temelju samo formalno upisanog uobičajenog boravišta u državi izvršenja, ne uzimajući u obzir ima li osuđena osoba u toj državi konkretne veze koje mogu doprinijeti njezinoj društvenoj reintegraciji? [orig. str. 10.]

U slučaju potvrdnog odgovora na prethodno pitanje, treba li članak 4. stavak 2. Okvirne odluke tumačiti na način da je nadležno tijelo države izdateljice naloga i u slučaju iz članka 4. stavka 1. točke (a) Okvirne odluke dužno još prije prosljeđivanja presude i potvrde provjeriti da će izvršenje kazne u državi izvršenja udovoljavati cilju olakšavanja društvene reintegracije osuđene osobe i da je usto također dužno navesti podatke prikupljene u tu svrhu u dijelu (d) točke 4. potvrde, osobito ako osuđena osoba, u mišljenju izraženom na temelju članka 6. stavka 3. Okvirne odluke, tvrdi da ima konkretne obiteljske, društvene ili profesionalne veze s državom izdavanja?

U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, treba li članak 9. stavak 1. točku (b) Okvirne odluke tumačiti na način da postoji razlog za odbijanje priznavanja i izvršenja presude također ako, u slučaju iz članka 4. stavka 1. točke (a) Okvirne odluke, unatoč savjetovanju iz stavka 3. te odredbe te eventualnim pružanjem ostalih potrebnih podataka, nije dokazano postojanje obiteljskih, društvenih, profesionalnih ili drugih veza s obzirom na koje se osnovano može pretpostaviti da bi se izvršenjem kazne u toj državi članici olakšala društvena reintegracija osuđene osobe?

[...] [uputa o pravnom lijeku]

U Bratislavi 22. listopada 2019.

[...] **František Mozner**

predsiednik vijeća

RADNI DOKUMENT